

forsorgsmæssige foranstaltninger, der samtidig med pålægget blev iværksat. Det fremgår heraf, at over halvdelen (23) er henvist til foreningen Unge Mænds Vel.

Nærmere oplysninger om karakteren af de hjælpeforanstaltninger, der er truffet over for de 23 unge, der efter meddelelse af § 199-pålæg er henvist til foreningen, findes i bilag 3, underbilag 1. Det fremgår heraf, at 21 fik anvist arbejde og 17 bopæl, de fleste i foreningens ungdomspension. Over for 18 blev der yderligere ydet anden form for hjælp. I september 1965 mente man at kunne konstatere, at 11 af de unge var inde i en god og stabil udvikling. Af de resterende var en del udlændinge og unge fra provinsen, hvor man havde mistet kontakten efter at have formidlet rejse til hjemstedet.

Straffelovrådet kan herefter konstatere, at selv om den af prostitutionsudvalget foreslåede ordning med indførelse af særlige forsorgsforanstaltninger over for de prostituerede ikke er ført ud i livet, har man dog i praksis, hvor tiltalefrafald og betingede domme efter § 230 samt § 199-pålæg med tilbud om forsorgsmæssig hjælp er de dominerende reaktionsformer, i høj grad kunnet stille de forsorgsmæssige synspunkter i forgrunden ved bekæmpelsen af den mandlige prostitution.

V. Grundlaget for vurderingen af § 230.

Straffelovrådet har ved sin behandling af spørgsmålet lagt vægt på at belyse de træk ved den homoseksuelle prostitution og de mulige følger af sådan prostitution, som man særlig må hæfte sig ved, når man drøfter berettigelsen af den nugældende regel i straffelovens § 230. Rådet har indhentet forskellige udtalelser, hvis indhold man nærmere skal redegøre for i det følgende. Derimod har rådet ikke haft mulighed for at gennemføre — eller foranledige gennemført — egentlige undersøgelser med det formål at tilvejebringe et nyt materiale som grundlag for slutninger om personlighedsmæssige og sociale virkninger af homoseksuel prostitution.

I forbindelse med behandlingen af spørgsmålet om ophævelse af straffelovens § 225, stk. 4, indhentede justitsministeriet en udtalelse fra retslægerrådet om, hvorvidt en

person gennem homoseksuelle forhold kan påvirkes, således at hans seksuelle driftsretning ændres. Afskrift af retslægerådets udtalelse af 2. januar 1965 vedlægges som bilag 4. Det fremgår heraf, at retslægerådet på grund af den mangelfulde viden om homoseksuelle årsagsforhold m. v. ikke mener at kunne besvare spørgsmålet entydigt. Det kan dog „formodes, at visse — også overvejende heteroseksuelt indstillede — personer gennem varigere homoseksuelle forholds vanedannende virkning kan fikseres i et homoseksuelt adfærdsmønster. Erfaringerne taler imidlertid imod, at dette i almindelighed vil være ensbetydende med en varig undertrykkelse af evnen til heteroseksuel tilfredsstillelse; der vil således i almindelighed kun i uegentlig forstand være tale om en „ændring af driftsretningen“. Ved pubertetens afslutning — normalt omkring 18 års alderen — må den seksuelle driftsorganisation formodes at være „i så høj grad stabiliseret og fikseret, at den i almindelighed ikke lader sig influere varigt gennem ydre påvirkning. Efter rådets opfattelse vil en normalt heteroseksuelt eller overvejende heteroseksuelt indstillet mand over 18 år efter det her anførte således i almindelighed ikke kunne påvirkes således gennem homoseksuelle forhold, at hans seksuelle driftsretning ændres.“

For at få de lægelige spørgsmål yderligere uddybet anmodede straffelovrådet ved skrivelse af 22. juni 1966 (se bilag 5) retslægerrådet om supplerende oplysninger på nærmere angivne punkter.

Retslægerådets udtalelse af 4. oktober 1966 (bilag 6) kan sammenfattes således:

a) Hos en gruppe af biseksuelle personer, hvis størrelse ikke kan angives nøjagtigt, men som dog efter rådets opfattelse er af stærkt begrænset omfang, er driftsorganisationen usikker i den forstand, at disse personer vil kunne opnå seksuel tilfredsstillelse i såvel hetero- som homoseksuelle forhold.

I forløbet af et homoseksuelt resp. heteroseksuelt samliv vil disse personer for længere tid kunne fikseres i den pågældende driftsretning, således at den modsatrettede driftskomponent midlertidig undertrykkes. Der vil dog fortsat bestå en biologisk mulighed for „omslag“ eller tilbagevenden til den anden driftsretning, såfremt den pågældende